

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 63/2021
30.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Велимир Липован, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 559/18 од 05.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 559/18 од 05.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 559/18 од 05.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 559/18 од 05.08.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Кикинди П 22/18 од 31.05.2018. године којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци, на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа, исплати износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 31.05.2018. године, као дана пресуђења, до исплате као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом члана 200. Закона о облигационим односима, усвојен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете због повреде части и угледа, коју је тужиља претпела на тај начин што је тужена износила и преносила више увредљивих израза и неистинитих тврдњи на рачун тужиље, оптужујући је да је фалсификовала потпис тужене и да је украла односно неовлашћено подигла новац са рачуна тужене на шалтеру Поште у Изнете тврдње, без правноснажне судске одлуке о кривичној одговорности тужиље, су као омаловажавајуће и компромитујуће за тужиљу субјективно и објективно проузроковале повреду њене части и угледа, због чега је тужена обавезана да јој исплати новчану накнаду у износу који су као правичан, према околностима конкретног случаја, одмерили нижестепени судови.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.01.2018. године. Првостепена пресуда донета је 31.05.2018. године. Другостепена пресуда донета је 05.08.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 50.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела очигледно испод законског лимита прописаног чланом 468. став 1. ЗПП, то ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић